

”Utdrag ur en vandrares dagbok del II”

Tur ovanför Aivakjaure 4-7 juli -07

Mycket grodor. Hyfsat med pipare däruppe. En enda lämmel, dessvärre död. Inga gnagare syns.

4/7 Varm dag. Nättläger på en av de små moränkullarna. Små björkar i ring runt perfekt rundel med dvärgbjörk, där tältet passar precis. Flygstrid, fyra små fåglar jagar stor gök. Striden pågår ovanför mitt huvud, varar ganska länge men vinnas av de små. Göken ropar hela tiden, men tappar oftast det andra ”ko-et”, som blir en hes barytonrossling bara. Knott till förbannelse.

5/7 Mycket varmt. Synd att packning alltid är tyngst på vägen upp... Ganska blött i marken. Mycket kryssande runt snöfläckar och klafsiga ställen. Går upp på Båtsuojäivve, blåsig. Utsikt vackrare än någonsin, bergen har snö till midjan och mycket stora snöfläckar, i knäet. Hittar fin hylla till tältet någon meter från toppen. Gott om bra lössten till förankring.

6/7 Går ner och rundar berg, tar väg mellan bergen och klättrar omkring hela dagen. Ser hela tiden nya saker, som jag inte såg sist. Väljer och vrakar bland de mjuka hyllorna med bärris på Buotsuoålggie. Tjockt med mygg och knott, som lyckligtvis blåser iväg emellanåt. Reser tält på hylla ganska högt invid mindre bäck. Aijavjaure med sin fantastiska övärld brer ut sig där nere. Kvällspromenad till sjön. Ju längre ner, ju mer insekter. Några tärnor håller koll på mig, de verkar bevaka varsin nivå på bergssidan. Efter att ha andats och ätit knott i tre dagar, kom jag på den lysande idén att ställa mig på snöfläck som renarna varje gång det är dags att äta. Fungerar perfekt! Tack för tipset, renar!

7/7 Hört skälla under natten. Går ner idag, försök till åska hörts och hörs fortfarande. Bara enstaka smällar, inget rullande. Skällan hörs också. När jag rundar berget finner jag mig ha delat det med stor renhjurd, uppskattningsvis 300-talet djur. De står på stora snöfläckar och uppe på krönet av grannberget. Otroligt mäktig syn! Undras vem som blev mest överraskad... Hälften av dem ger sig av nerför bergssidan, de ”rinner” verkligen, ser snarare ut som de åker skoter än springer. Blir kvar länge och beundrar dessa vackra djur. Stannar ideligen på vägen ner och över platån och moränkullarna för att se på dem. Ett tag har vi kollisionskurs, men skoterrenarna vänder så småningom uppåt igen. Några torra åksmällar och ett par fräsblixtar kommer på nerväg, men inget bryter ut. Ser på långt håll i tre väderstreck skyfall på begränsade ställen, men klarar mig ner.